

βασισμένο σε μια αφήγηση
για τον ελληνοϊταλικό πόλεμο
του 1940-1941

Ξημέρωσε ο θεός τη μέρα

τάσος ζαφειριάδης

θανάσης πέτρου

βασισμένο σε μια αφήγηση
για τον ελληνοϊταλικό πόλεμο
του 1940-1941

ξημέρωσε ο θεός τη μέρα

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας (Ν. 2121/93 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως άνευ γραπτής άδειας του εκδότη η κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο (ηλεκτρονικό μηχανικό ή άλλο) αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό οποιαδήποτε μορφή και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

Εκδόσεις Πατάκη - Κόμικς
Τάσος Ζαφειριάδης, Θανάσης Πέτρου
Ξημέρωσε ο Θεός τη μέρα.
Βασισμένο σε μια αφήγηση
για τον ελληνοϊταλικό πόλεμο
του 1940-41

Υπεύθυνος έκδοσης: Κώστας Γιαννόπουλος
Editorial design: Χρήστος Βασιλάκης
Ψηφιακή επεξεργασία φωτογραφιών: Μαρία Ταχτσιά
Επιμέλεια-διορθώσεις: Αρετή Μπουκάλα

Copyright© Σ. Πατάκης ΑΕΕΔΕ (Εκδόσεις Πατάκη)
Τάσος Ζαφειριάδης και Θανάσης Πέτρου,
Θεσσαλονίκη και Αθήνα, 2021
Πρώτη έκδοση από τις Εκδόσεις Πατάκη,
Αθήνα, Οκτώβριος 2021
ΚΕΤ Δ743
ΚΕΠ 839/21
ISBN: 978-960-16-9817-5

Παναγή Τσαλδάρη 38 (πρώην Πειραιώς), 104 37 Αθήνα,
τηλ.: 210.36.50.000, 801.100.2665, 210.52.05.600, φαξ: 210.36.50.069
Κεντρική διάθεση: Εμμ. Μπενάκη 16, 106 78 Αθήνα, τηλ.: 210.38.31.078
Υποκ/μα: Κορυτσάς (τέρμα Πόντου - περιοχή Β' ΚΤΕΟ),
570 09 Καλοχώρι Θεσσαλονίκης, τ.θ. 1213,
τηλ.: 2310.70.63.54, 2310.70.67.15, 2310.75.51.75, φαξ: 2310.70.60.55
web site: <http://www.patakis.gr> • e-mail: info@patakis.gr, sales@patakis.gr

βασισμένο σε μια αφήγηση
για τον ελληνοϊταλικό πόλεμο
του 1940-1941

Ξημέρωσε ο θεός τη μέρα

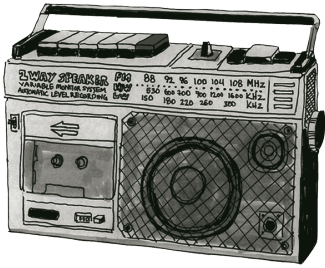
κείμενα
σχέδια

τάσος
θανάσης

ζαφειριάδης
πέτρου

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ

Το 1985 η ξαδέρφη μου
Καντιφένια Ζαφειριάδου
ηχογράφησε σε μία κασέτα
60 λεπτών τον παππού μας
Αναστάσιο Ζαφειριάδη
του Στεφάνου να αφηγείται
τις αναμνήσεις του
από τον ελληνοϊταλικό πόλεμο
του 1940-41. Ήταν πέντε
χρόνια πριν πεθάνει
κι εγώ ήμουν τότε
τεσσάρων.

Το 1940 με τη γιαγιά σου
την Κατηφένια ήμασταν
αροβωνιασμένοι.

Την Κυριακή αφού κάναμε τη βόλτα μας,
όλα εντάξει αποχωριστήκαμε και
την άλλη μέρα, τη Δευτέρα με το καλό,
θα ξεκινούσαμε τις δουλιές μας.
Έτσι κι έγινε.

Πρώι πρώι, μόλις ξημέρωσε, έβγαλα το κάρο με
τα διπλά τα αλόγατα και με τον θείο σου, τον
μακαρίτη τον Τάσο, και τον Μιχάλη, του Ζαφειράκου
και της Φανούλιας τον μπαμπά, ξεκινήσαμε για τη
Θεσσαλονίκη να πάμε να αγοράσουμε ζωτροφές.

Για τα ζώα.

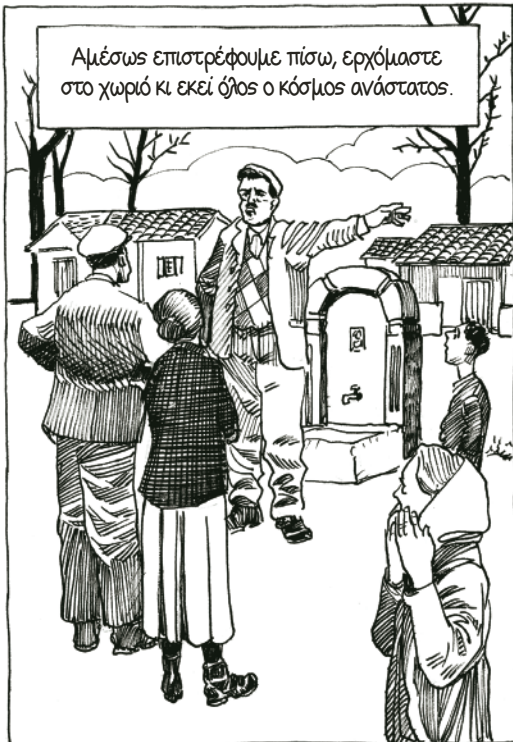
Αλλά στο δρόμο είδαμε ότι
τα πράγματα ήταν μπερδεμένα.

Κατεβαίνουμε κει στη Θεσσαλονίκη, δεν υπήρχαν
τα μέσα ενημέρωσης ακόμη όπως σήμερα,
και εκεί ακούμε «γενική επιστράτευσις»,
μας κήρυξαν τον πόλεμο οι Ιταλοί.

Αμέσως επιστρέφουμε πίσω, ερχόμαστε
στο χωριό κι εκεί όλος ο κόσμος ανάστατος.

Διαβάσαμε τις διαταγές,
πού θα παρουσιαστεί ο καθένας, κι εγώ
ήτανε να παρουσιαστώ στο Κιζίκις.

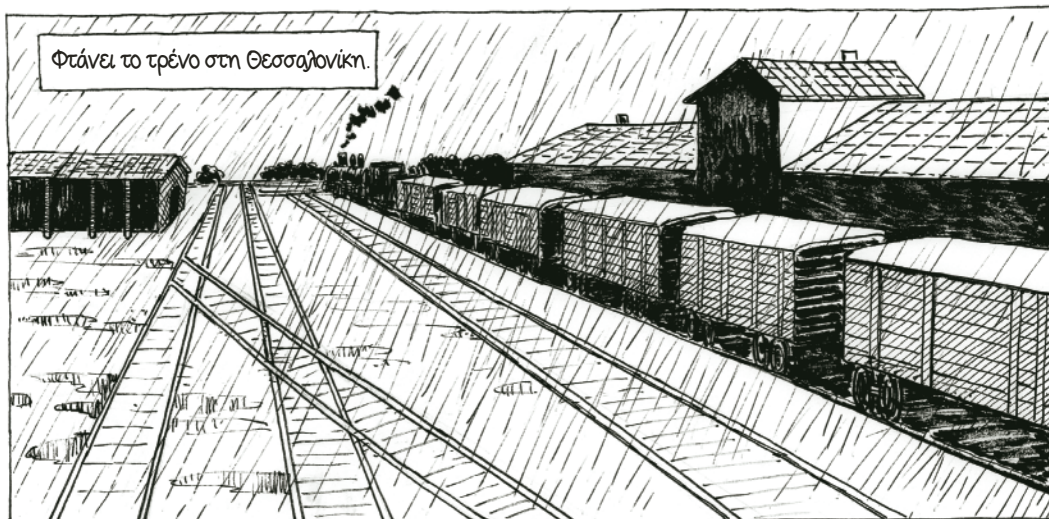
Περμέναμε όλη την ημέρα.
Όχι η μέρα ήταν καλή αλλά
το απόγευμα άρχισε να βρέχει.

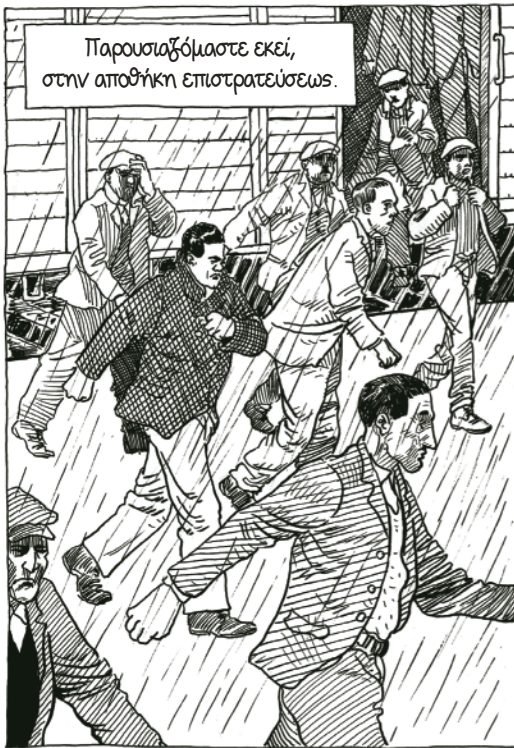

Ήθεε ένα τρένο, σαν τα ζώα
ανεβήκαμε μέσα, ο ένας επάνω
στον άλλον, από δω απ' το χωριό
κατεβαίνομε στη Θεσσαλονίκη...

Φτάνει το τρένο στη Θεσσαλονίκη.

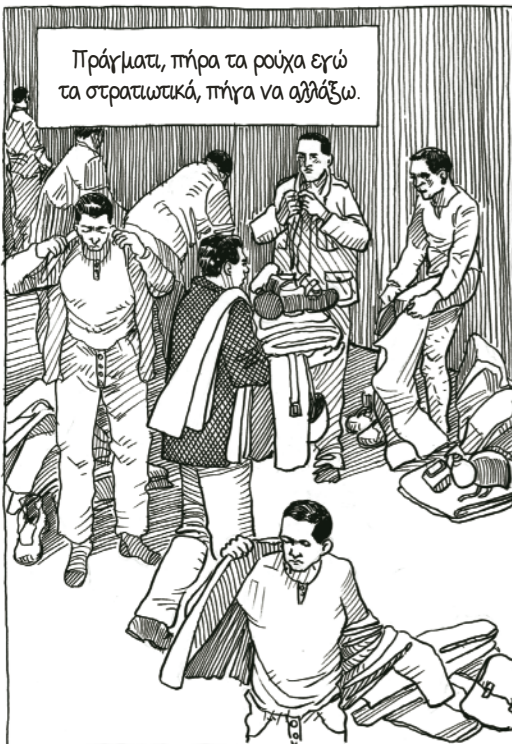

Παρουσιάζομαστε εκεί,
στην αποθήκη επιστρατεύσεως.

Μας έδωσαν ρούχα, μας τα έδωσαν όλα.
Μόλις πήραμε τα ρούχα, μας λέν πηγαίνετε
σε μια αποθήκη εκεί να αγγάζετε.

Πράγματι, πήρα τα ρούχα εγώ
τα στρατιωτικά, πήγα να αγγάζω.

Την ώρα που έβγαζα τα πολιτικά
για να βάλω την πολεμική στολή,
δίπλα μου ήταν ένας.

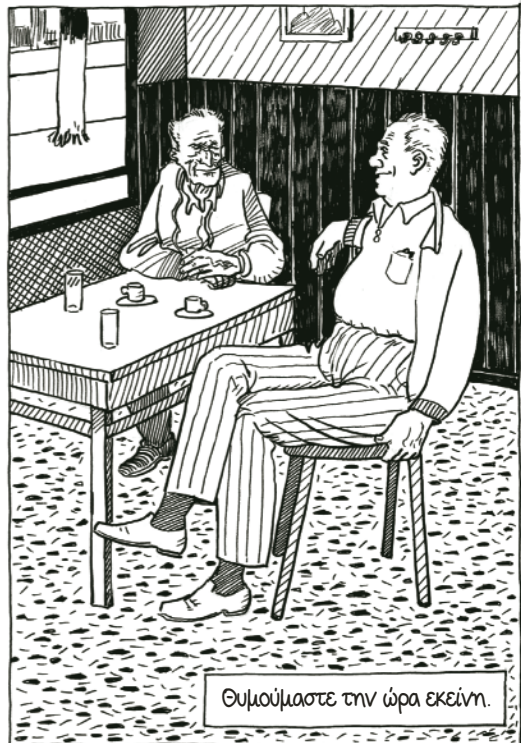
Ακούω τη φωνή του, αλλά ρωτάω: «Πατριώτ',
από πού είσαι,» μου λέει: «Απ' το Βαθύλακκο». «Κι εγώ απ' τον Αϊ-Θανάση. Το Καβακλί».*

Αγκαλιαστήκαμε και είπαμε θα πάμε
μαζί, θα πάμε μαζί στην Αλβανία.
Δεν θα αποχωριστούμε, σαν αδέρφια.

Και μέχρι σήμερα που τον βλέπω,
ο οποίος ζει, Παναγιωταδης λέγεται,
ακόμα νομίζεις και είναι...

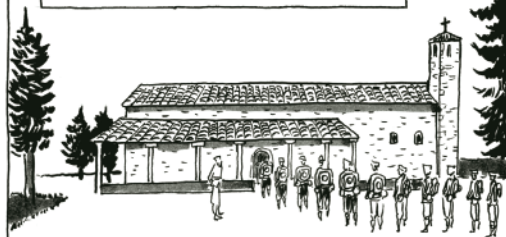
Θυμούμαστε την ώρα εκείνη.

* Άγιος Αθανάσιος Θεσσαλονίκης.

Ξημέρωσε η μέρα, την όγδη μέρα οπ!
Βρίσκω και το θείο σου τον Τάσο, του
Ζαφειράκου τον μπαμπά, που σήμερα δε ζει.

Και οι δυο, μαζί πια και με άλλους
πολλούς πατριώτες, μας βόλταν
να κοιμόμαστε σε μια εκκλησιά.

Ύστερα από δυο μέρες μιάς
έδωσαν οπλισμό.

Εμένα μ' έδωσαν πολυβόλο, Hotchkiss,
και έγινα πολυβολητής.

Ο Τάσος, ο ξάδερφός μου, γεμιστής.

Μας κάνουν μια άσκηση εκεί για να εκπαιδευτούμε λίγο
στο πολυβόλο κι έτσι περιμέναμε τώρα την ημέρα και
την ώρα για να ξεκινήσουμε για την Αλβανία.

Για το Μέτωπο.

Είχαν τοποθετηθεί στο 1ο Τάγμα του 67ου Συντάγματος Πεζικού (1/67)
της XVIIης Μεραρχίας.

Η ώρα ήρθε.

Ξεκινούμε για να φτάσουμε
στην Αββανία με τα πόδια!

Πεζοπορία. Πόσα χιλιόμετρα
από δω, πεζοπορία.

Φορτώνουμε τα ρούχα μας, τον οπλισμό μας
σε ένα άλογο, όλοι μαζί βέβαια. Αυτός που είχε
το άλογο ήταν από το Κιλκίς.

Και ξεκινούμε. Ξεκινούμε και φτάνουμε
στη Βουρλάντζα.* Για να κοιμηθούμε εκεί.

* Παλιό Αγιονέρι Κιλκίς.